

der staaar: Stakke af Hø eller Halm; det almindelige er dog, at det er Stakke af Korn, altsaa Hæs og den Slags Ting, men man er maaske blevet enig om, at det ikke kunde opretholdes for saadanne, og det tror jeg heller ikke.

§ 19 handler om Skorstensfejning. Der staaar, at Skorstenene skal forsvarligt renses, og det skal ske mindst 3 Gange aarlig for dem, der bruges meget, for de andres Vedkommende 2 Gange aarlig og 1 Gang aarlig for de Skorstenes Vedkommende, der kun sjælden benyttes. Det kan være meget godt, men det vil jo komme an paa Skorstensfejernes Konduite eller paa dem, der skal affatte Brandregulativet, for ellers kommer det ikke til at passe rigtig sammen, at nogle Skorstene skal renses 2 Gange og andre 3 Gange; man maa da gaa ud fra, at de 3 Gange skal fordeles nogenlunde jævnt over hele Aaret og ikke saaledes, at det ene Mellemrum bliver paa $\frac{1}{2}$ Aar og de andre paa $\frac{1}{4}$ Aar.

I Stykke 4 i samme Paragraf er der en Bestemmelse, som har vakt nogen Opmærksomhed, har jeg erfaret, forskellige Steder i Landet. Der staaar, at Skorstene, der er tilsat med Glanssod, og som ikke egner sig til Udbrænding, maa ikke benyttes. Dette har vakt nogen Forskrækkelse ude i Landet, idet der er blevet hævdet, at der overhovedet ingen Skorstene findes, som er fuldstændig fri for Glanssod. Jeg er nu ikke saa bænkelig ved det, da denne Bestemmelse har været gældende Lov siden 1889, og der er sikkert ikke sket større Ulykker af den Grund.

Med Hensyn til § 20, som omhandler selve Skorstensfejningen, er jeg ikke enig med det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, som omtalte disse Bestemmelser ret udførligt. Det ærede Medlem ønskede, at Skorstensfejterne skulde ansættes af Amtmanden, og de skulde være uddannede, og jeg ved ikke rigtig, om det ikke ogsaa var Mening, at de skulde bestaa en Slags Eksamen for i det hele taget at kunne blive Skorstensfejere. Jeg tror ikke, det vil være heldigt at gennemføre den Slags Bestemmelser. Vi har i alt Fald ikke i Almindelighed ude i Landkommunerne saadanne faguddannede Skorstensfejere, og vi vilde altsaa komme til at tage dem inde fra Byerne. Men jeg tror ikke, at der f. Eks. ude paa min Egn, hvor vi i mange Aar har haft fast ansatte Skorstensfejere, er nogen som helst Grund til, at vi skulde kassere disse og tage andre; det vilde der efter min Mening ikke være megen Rimelighed i.

Endvidere findes i denne Paragraf de

Bestemmelser, jeg før omtalte, at den nuværende Form for Skorstenssyn skal afskaffes, idet i Fremtiden Skorstensfejterne skal foretage Eftersynet. Dette finder jeg ganske udmærket. Systemet er det samme som det, vi allerede kender fra Maskineftersynet; alle de, der har installeret Maskinkraft, faar Maskinerne efterset hvert Aar, og hver Mand har en Protokol, hvori Synsmanden skriver, hvornaar Eftersynet er sket, og ligeledes skriver, hvad der er at bemærke. Der er blot det kedelige ved det, at den Bog, Skorstensfejterne skal skrive i, selvfølgelig efterhaanden vil blive noget sort, men det kan jo være — jeg ved ikke, om det just er nødvendigt at indføre det i Loven —, at der kunde skrives med rødt Blæk, saa at det kunde ses imod alt det sorte.

I Stykke 5 staaar der, at det staaar enhver Ejer eller Bruger frit for selv at foretage Skorstensrensningen. Det finder jeg meget rimeligt og lige saa Tilføjelsen, at saa bliver det selvfølgelig ogsaa paa vedkommendes eget Ansvar. Det er kun rimeligt og rigtigt.

I § 21 findes der ogsaa nogle Bestemmelser, som jeg tror falder ind under den Kategori, jeg omtalte før: Bestemmelser, som man ikke skulde vedtage, fordi de ikke vil blive overholdt. Der staaar i Stykke 2, at det er forbudt at afbrænde Blus eller Fyrværkeri indenfor en Afstand af 200 m fra Stakke, aabne Stakhjelme eller straaetækkede eller spaantækkede Bygninger og at affyre Skud ved eller mod saadanne Stakke, Stakhjelme eller Bygninger. Det vil altsaa sige, at f. Eks. Nytaarssskydning i Fremtiden vil være forbudt, hvor der er straaetækte Bygninger, og det vil ligeledes være forbudt at skyde Graaspurve omkring ved Halmstakkene. Det er ogsaa noget, som jeg tror Folk vil finde urimeligt. Overtrædelse af Forbudet kan straffes med Bøder fra 10 til 400 Kr., og det er ikke alene den, der foretager Handlingen, der kan straffes, men ogsaa Husbonden har et Ansvar, hvis han ikke forhindrer det. Det vil derfor udmærket kunne ske, at en Mand, som har straaetækte Bygninger, vil kunne faa en Bøde, fordi nogen en Nytaarsaften har skudt udenfor disse Bygninger. Det tror jeg vil være meget uheldigt, og jeg vil derfor haabe, at vi kan faa det ændret, saaledes at Bestemmelsen bliver noget mere rimelig.

Endelig er der Kapitel 3, der handler om Brandvæsenet, Brandredskaber og Vandforsyning. Der staaar her i § 26, at det paa hviler enhver Kommune at organisere og opretholde et Brandvæsen, som under Hensyn